

اسرائیل با صلح بیگانه است

بن فرمانداز
ستون نویس
الجزیره

اسرائیل با ترور یکی از مذاکره‌کنندگان اصلی برای توافق آتش‌بس در نوار غزه، قصد خود را برای ادامه شرارت و گسترش جنگ آشکار کرد. درست زمانی که فکرمی کردید اوضاع خاورمیانه نمی‌تواند بیشتر از این متشنج شود، ترور اسماعیل هنیه، رئیس دفتر سیاسی حماس، تنش‌های منطقه‌ای را به سطح جدیدی از تشنج سوق داده است.

هنیه اوایل روز سه‌شنبه در تهران، پایتخت ایران که در مراسم تحلیف مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور ایران شرکت کرده بود، در یک حمله کشته شد.

ترور را چه کسی است؟ - دولت اسرائیل، اگرچه به نظر می‌رسد تل‌آویو در حال حاضر سیاست سکوت و «عدم اظهار نظر» را اتخاذ کرده است.

یکی از مقامات اسرائیلی، وزیر میراث فرهنگی کابینه نتانیاها، آمیخای الیاهو، ظاهراً نتوانست جلوی شور و شوق خود را بگیرد و در شبکه ایکس اظهار خرسندی کرد.

الیاهو همچنین در پست خود در شبکه‌های اجتماعی سوگواری کرد، دیگر توافقات صلح خیالی وجود نخواهد داشت و دست آئینبی که ضربه می‌زند همان است که آرامش و کمی آسایش به ارفغان می‌آورد و توانایی ما را برای زندگی با کسانی که خواهان صلح هستند، تقویت می‌کند.

این استفاده زیادی از کلمه «صلح» برای افرادی است که اساساً صلح نمی‌خواهند. مطمئناً، کشتن یکی از مذاکره‌کنندگان اصلی برای توافق آتش‌بس در نوار غزه، راه بسیار خوبی برای خنثی کردن هرگونه چشم‌انداز صلح در حال حاضر است.

و توجه می‌دانی؟ همان‌طور که رویترز در آگهی ترحیم خود برای هنیه اشاره کرد، این مرد «از نظر بسیاری از دیپلمات‌ها در مقایسه با دیگر اعضای حماس فردی میانه‌رو به شمار می‌رفت.»

به هر حال، مدت‌هاست که این شیوه عملی اسرائیل بوده است که هرگونه فرصتی را برای به اصطلاح «اعتدال» از بین برد تا رفتار افراطی همیشگی خود را توجیه کند. روزنامه‌نگار جاستین صالحانی در مقاله اخیر الجزیره با عنوان «چرا اسرائیل حملات خود را با پیشروی مذاکرات آتش‌بس در غزه افزایش می‌دهد؟»، تشدید نسل‌کشی کنونی اسرائیل در نوار غزه را حتی زمانی که مذاکرات آتش‌بس در حال پیشرفت بود، منعکس کرد.

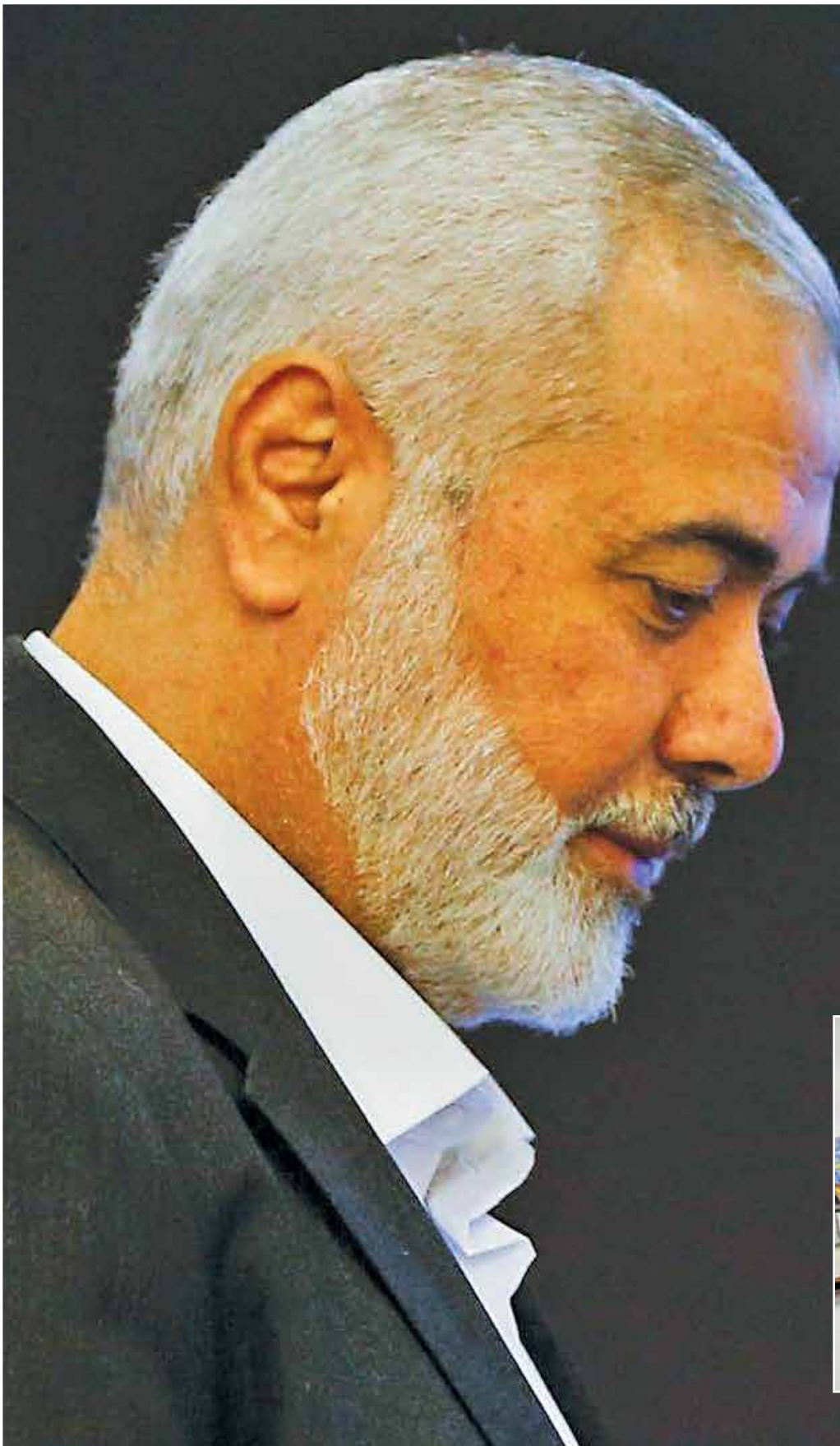
صالحانی یک سابقه خاص در جریان انتفاضة دوم در سال ۲۰۰۲ را یادآور شد که در آن شبه‌نظامیان متحد فتح قرار بود «آتش‌بس یکجانبه اعلام کنند.»

سپس اسرائیل یک بمب یک‌تایی پر خانه یکی از رهبران حماس در شهر غزه انداخت و این پایان کار بود.

اکنون، اسرائیل رسماً در کمتر از ۱۰ ماهه نزدیک به ۴۰ هزار فلسطینی را در غزه کشته است، اگرچه فرض می‌شود که تعداد واقعی کشته‌شدگان به طور نجومی بیشتر باشد. برای «توانایی زندگی در صلح» وام گرفتن از سخنان الیاهو بسیار زیاد است.

البته، اگر بنیامین نتانیاها، نخست‌وزیر اسرائیل، اجازه پایان جنگ را بدهد، باید با بسیاری از چیزهایی که نمی‌خواهد با آنها زندگی کند - مانند مخالفان داخلی، اتهامات فساد و چیزهای دیگر که جالب نیست - کنار بیاید.

در ماه مه، دادستان ارشد دیوان کفوری بین‌المللی درخواست داد تا حکم بازداشت نتانیاها را به دلیل جنایات جنگی مرتکب‌شده در غزه صادر کند. برای اطمینان کامل از اینکه هیچ امکان قابل‌تصور

ترور رهبران فلسطین چگونه باعث افزایش قدرت مقاومت می‌شود

خون احیاگر

توانست راه‌حلی بلندمدت برای معضل امنیتی اسرائیل ایجاد کند و ثابت کرد که جایگزینی عملی برای مذاکره و حل و فصل بحران نیست.

این عملیات به تصمیم‌گیرندگان اسرائیلی - که تمایل دارند به دستاوردهای فوری و کوتاه مدت حاصل از ترورها بدون در نظر گرفتن زمینه استراتژیک گسترده‌تر و درس‌های تاریخ فکر کنند - نشان می‌دهد که آرمان فلسطین وجود یک مرکز رشد مردمی برای مقاومت، منجر به تبدیل رهبران ترور شده به نمادهای مبارزه می‌شود.

اگرچه سیاست ترور اسرائیل در برخی موارد منجر به برچیده شدن سازمان‌های کوچک فلسطینی مانند «سپتامبر سیاه» شد، اما در این بین بردن گروه‌هایی که دارای پایگاه در جامعه هستند که امکان ورود اعضای جدید و سریع را فراهم می‌کند، موفق‌تر است و جایگزینی افراد با استعداد و شایسته برای جبران از دست دادن رهبران، مانند مورد حماس در فلسطین یا حزب‌الله لبنان را به دنبال داشته است.

در مورد فلسطین، اسرائیل معتقد بود که با ترور صالح العاروری، کار مقاومت در زمین و خسارات اخیر متحمل شده توسط این منطقه بود. این پیشرفت در عملکرد و تاکتیک در بزرگی را به همراه داشته است، همان‌طور که نتایج کار مقاومت در زمین و خسارات اخیر متحمل شده توسط اشغالگرو سربازان آن است که وزیر دفاع یوآو گالانت را بر آن داشت تا دستوراتی را جهت عملیات برای از بین بردن مبارزان مقاومت در کرانه باختری، برای جلوگیری از ضرر و زیان بیشتر ارائه دهد.

وقتی رویکرد اسرائیل در قبال ترورها را بررسی می‌کنیم، متوجه می‌شویم که ملاحظات تاکتیکی را در اولویت قرار می‌دهد. در حالی که این ترورها اغلب اثرات استراتژیک منفی بر اشغالگران دارد که می‌توان آن را با چندین مثال نشان داد. در زمینه فلسطین، ترور یحیی عیاش - با منفجر کردن تلفن همراه او در اوایل سال ۱۹۹۶ - منجر به نابودی قابلیت‌های نظامی گردان‌های القسام، شاخه نظامی جنبش حماس نشد.

سحرگاه روز چهارشنبه ۳۱ ژوئیه ۲۰۲۴، در حمله صهیونیست‌ها، محل اقامت اسماعیل هنیه، رئیس دفتر سیاسی جنبش مقاومت اسلامی حماس در پایتخت ایران، هدف قرار گرفت.

که منجر به شهادت او و یکی از همراهانش شد. قتلی که توسط رژیم اشغالگر اسرائیل بدون برعهده گرفتن مسئولیت آن انجام شد، تنها چند ساعت پس از آن صورت گرفت که اشغالگران مسئولیت ترور فؤاد شکر، رئیس ستاد کل حزب‌الله لبنان در حومه جنوبی بیروت را برعهده گرفتند.

از آغاز تجاوز به غزه، رژیم صهیونیستی عملیات ترور و کادری سازمان‌های مقاومت فلسطین، حزب‌الله لبنان و همچنین رهبران نظامی و اطلاعاتی ایران در سوریه را تشدید کرده است. این ترورها به رهبران میدانی در غزه و کرانه باختری محدود نشد، بلکه فراتر از آن بود و رهبران سیاسی و نظامی خارج از کشور به رهبری صالح العاروری، معاون دفتر سیاسی حماس و همراهانش، رهبران حزب‌الله و سپاه قدس را نیز دربر گرفت.

سیاست ترور توسط اشغالگران طی دهه‌ها گسترش یافته و فهرست بزرگی از رهبران سازمان آزادیبخش، جناح‌های فلسطینی و حزب‌الله و بسیاری از شخصیت‌هایی که گمان می‌رود نقشی در حمایت از آرمان و مقاومت فلسطین دارند، حتی غیر فلسطینی‌ها را دربر گرفته است.

اسرائیل از روش‌های متعددی از جمله بمب‌های بسته‌ای، اسلحه‌های مجهز به خفه‌کننده، خودروهایی بمب‌گذاری شده، تکتیرانداز، مواد شیمیایی سمی، پهپادها و حتی بمباران هوایی با بمب‌های عظیم استفاده کرد تا از نابودی کامل هدف مطمئن شود.

روزنامه‌نگار اسرائیلی رونن برگمن در کتاب دایره‌المعارفی خود با عنوان «برخیز و تاول بکش: تاریخ مخفی ترورهای هدفمند اسرائیل» نتیجه‌گیری می‌کند که سیاست ترور در از بین بردن تهدیدهای مستقیم خاص موفق بود، اما

ایالات متحده آمریکا داشته باشد که باعث افزایش کار محاسبات «تل‌آویو» و شریک‌ش و اشنگتن نبودند. بنابراین وارد یک جنگ منطقه‌ای خواهند شد که کل پروژه آمریکا را تضعیف خواهد کرد. در بی این ترور، مقام معظم رهبری ایران فرمودند که گروه جنایتکار تروریست صهیونیستی با این حمله اشد مجازات را متوجه خود کرد و انتقام خون هنیه وظیفه ایران است زیرا در خاک ما به شهادت رسید. گردان‌های القسام در بیانیه‌ای اعلام کردند که ترور جنایتکارانه فرمانده هنیه در قلب پایتخت ایران، رویدادی مهم و خطرناک است که نبرد را به ابعاد جدیدی برد و بازتاب‌های بزرگی بر کل منطقه خواهد داشت. دشمن با گسترش دایره تجاوز و ترور رهبران مقاومت در عرصه‌های مختلف اشتباه محاسباتی کرده است و حاکمیت کشورهای منطقه را زیر پا می‌گذارد و نتانیاهاو جنایتکار که جشمانش کور شده است، اشغالگران را به ورطه تسریع در فروپاشی و ناپدید شدن آن از سرزمین فلسطین یک بار برای همیشه سوق می‌دهد.

می‌خورد. در همین چارچوب، ترور ابوعلی مصطفی، دبیرکل جبهه مردمی آزادی فلسطین در ۲۷ اوت ۲۰۰۱، اعضای سازمان او را بر آن داشت تا کمتر از دو ماه بعد به عنوان بخشی از سیاست پاسخ متقابل، با ترور رهروام زعیوی وزیر گردشگری اسرائیل و این شخصیت سیاسی افراطی در هتلی که در آن اقامت داشت، انتقام بگیرند.

ابوشنب، عبدالعزیز الرنتیسی و شیخ احمد یاسین - در زمانی نزدیک در کمتر از یک سال قبل از خروج یکجانبه اسرائیل از غزه در سال ۲۰۰۵ - منجر به فروپاشی رهبری سیاسی جنبش نشد. این ترورها وجهه حماس را به عنوان یک جنبش مقاومت تقویت کرد که رهبران و اعضای آن در درگیری‌ها به شهادت رسیدند. و به پیروزی آن در انتخابات سال ۲۰۰۶ کمک کرد که در نهایت منجر به کنترل حماس بر کل نوار غزه در سال ۲۰۰۷ شد و رهبری اسرائیل به خلاف آنچه می‌خواست رسید.

با استناد به بافت تاریخ مقاومت فلسطین، پیش‌بینی می‌شود ترور هنیه عواقب نامطلوبی برای اشغالگران و

عیاش به نماد مقاومت فلسطین تبدیل شد. قسام علاوه بر انتقام‌گیری از ترور عیاش با انجام ۴ بمب‌گذاری دو ماه پس از ترور وی که منجر به کشته شدن ۶۰ اسرائیلی و زخمی شدن صدها نفر شد، قابلیت‌های امنیتی و نظامی خود را توسعه داد.

عملیات استشهادهای که حدود یک سال قبل از ترور عیاش متوقف شده بود و ثابت می‌کرد که اسرائیل دست بالا دارد اما نشان داد همان‌طور که ضربه می‌زند، ضربه